

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดแบบเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม และการแสดงสถานที่รอรับคนโดยสาร
และหมายเลขประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการจัดทำประวัติคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๕๗

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง การกำหนดรูปแบบเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม ขนาดตัวอักษรของชื่อสถานที่หรือชื่อเฉพาะที่ใช้รอรับคนโดยสารต้นทาง และหมายเลขประจำตัวของคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ และหลักเกณฑ์วิธีการในการจัดทำประวัติคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงแบบเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมเสียใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้ข้อมูลของผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะเพียงพอให้ผู้โดยสารสังเกตและจดจำได้ง่าย และสะดวกต่อการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง อันจะทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเกิดความปลอดภัยต่อผู้โดยสาร อาศัยอำนาจตามข้อ ๓ (๒) ข้อ ๖ (๒) และข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๕ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง การกำหนดรูปแบบเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม ขนาดตัวอักษรของชื่อสถานที่หรือชื่อเฉพาะที่ใช้รอรับคนโดยสารต้นทาง และหมายเลขประจำตัวของคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ และหลักเกณฑ์วิธีการในการจัดทำประวัติคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ เสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมของคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องมีลักษณะ รูปแบบ และสีตามที่กำหนดไว้ในแบบ จส. ๑ ท้ายประกาศนี้

คณะกรรมการประจำกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการประจำจังหวัดแต่ละจังหวัดอาจกำหนดสีของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมแตกต่างจากที่กำหนดในแบบ จส. ๑ ก็ได้

ข้อ ๓ เสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมของคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องมีบัตรข้อมูลประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ที่ออกให้โดยสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑ - ๕ หรือสำนักงานขนส่งจังหวัดแล้วแต่กรณี ติดแสดงไว้ที่อกเสื้อด้านซ้ายและด้านหลังของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม

บัตรข้อมูลประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะให้เป็นไปตามแบบ จส. ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ในการขอบัตรข้อมูลประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องนำรูปถ่ายสี ขนาด ๔.๐๐ x ๕.๕ เซนติเมตร จำนวน ๓ รูป ซึ่งเป็นรูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก

หรือแว่นตาสีเข้ม และไม่ใส่ผ้าคลุมใบหน้าหรือผ้าโพกศีรษะ และถ่ายก่อนวันยื่นคำขอไม่เกิน ๖ เดือน
มายื่นต่อนายทะเบียนที่รถนั้นจดทะเบียน

ข้อ ๕ คนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องแสดงหมายเลขประจำตัวคนขับรถไว้ที่ด้านข้าง
ของหมวกนิรภัยทั้งสองข้างให้ตรงกับหมายเลขประจำตัวคนขับรถที่เสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมของตนด้วย

ข้อ ๖ คนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องจัดทำประวัติของตนเองตามแบบที่กำหนดไว้
ในแบบ จส. ๓ ท้ายประกาศนี้ ส่งให้นายทะเบียนพร้อมกับการยื่นขอจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ
หรือขอเปลี่ยนประเภทรถเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อ ที่อยู่ สถานที่รองรับคนโดยสาร หมายเลขทะเบียน
รถจักรยานยนต์สาธารณะ คนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้นายทะเบียนที่รถนั้น
จดทะเบียนภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๘ คนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะที่จดทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานครต้องดำเนินการ
ให้เป็นไปตามประกาศนี้ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สำหรับคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะที่จดทะเบียนในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร
ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการประจำจังหวัดแต่ละจังหวัดกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

อัมษไธค์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

ลักษณะและรูปแบบเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมสำหรับคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

ด้านหน้า

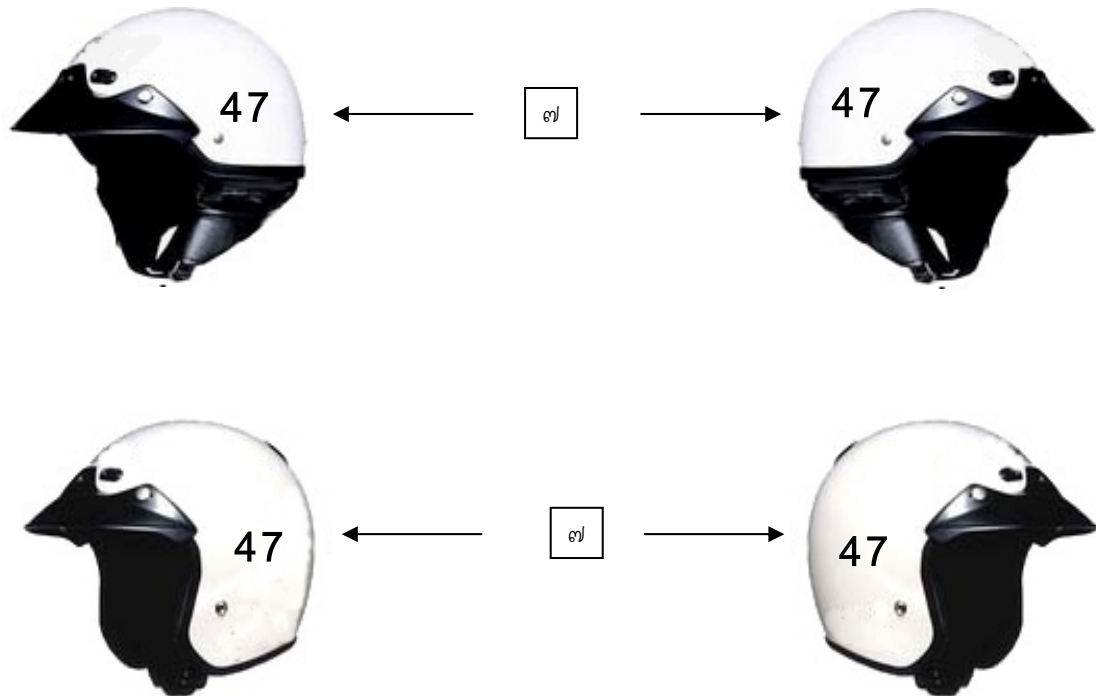

ด้านหลัง

๑. เสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม : เป็นเสื้อที่ใช้สวมทับเสื้อแขนยาวหรือแขนสั้น สีพื้นเป็นสีส้ม หรืออาจเป็นสีอื่นที่คณะกรรมการประจำจังหวัดแต่ละจังหวัดกำหนดก็ได้
๒. แถบสะท้อนแสง : เย็บติดกับเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมทั้งด้านหน้าและด้านหลัง
๓. รูปถ่าย ชื่อตัว และชื่อสกุล : ตัวอักษรเป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ซึ่งมองเห็นและอ่านได้ง่าย ติดที่อกเสื้อด้านซ้ายและด้านหลังของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมของผู้ขับรถให้มองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดไว้
๔. สถานที่หรือชื่อเฉพาะที่ใช้รับคนโดยสาร : ตัวอักษรเป็นภาษาไทย ซึ่งมองเห็นและอ่านได้ง่าย ติดไว้ที่ด้านหลังของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมของผู้ขับรถให้มองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดไว้
๕. ชื่อเขตที่เป็นที่ตั้งของสถานที่ที่ใช้รับคนโดยสาร : ตัวอักษรเป็นภาษาไทยซึ่งมองเห็นและอ่านได้ง่ายติดไว้ที่ด้านหลังของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมของผู้ขับรถให้มองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดไว้
๖. หมายเลขประจำตัวคนขับรถ : ตัวเลขให้ใช้เฉพาะหมายเลขอารบิกเท่านั้น ซึ่งมองเห็นและอ่านได้ง่าย ติดไว้ที่ด้านหน้า และด้านหลังของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมของผู้ขับรถให้มองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดไว้
๗. หมายเลขประจำตัวคนขับรถที่หมวกนิรภัย : ตัวเลขให้ใช้เฉพาะหมายเลขอารบิกเท่านั้น ซึ่งมองเห็นและอ่านได้ง่าย ติดไว้ที่ด้านข้างหมวกนิรภัยของผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะทั้งสองข้าง

การแสดงผลเลขประจำตัวคนขับรถที่หมวกนิรภัยสำหรับผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

บัตรข้อมูลประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

๑๒ ซม.

๔ ซม.

๕.๕ ซม.

รูปถ่าย

๗ ซม.

ชื่อ _____ (ภาษาไทย)

NAME _____ (ภาษาอังกฤษ)

หมายเลขทะเบียนรถ _____

47

(หมายเลขประจำตัวคนขับรถ)

จส.๐๐๐๐๐๐๑

แบบรายงานประวัติผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน นายทะเบียน.....

ข้าพเจ้า.....ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านอยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวกหรือพักอาศัยจริง อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/
ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต
.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ประวัติคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ มีดังนี้

(๑) ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน.....
จังหวัด.....ยี่ห้อรถ.....สี.....
ชื่อสถานที่รอปรับคนโดยสาร.....หมายเลขประจำตัวคนขับรถเลขที่.....
(๒) หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนและเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขับ
รถจักรยานยนต์สาธารณะเลขที่.....ออกให้โดยนายทะเบียนจังหวัด.....
วันที่อนุญาต.....วันสิ้นอายุ.....

ลงชื่อ.....เจ้าของรถ
(.....)

คำเตือน

(๑) เจ้าของรถจักรยานยนต์สาธารณะ ต้องจัดทำประวัติคนขับรถและจัดส่งสำเนาให้กับ
นายทะเบียนที่รถนั้นจดทะเบียนอยู่ โดยจัดส่งพร้อมกับการจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ หรือการ
ยื่นขอเปลี่ยนประเภทรถเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ

กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อ ที่อยู่ สถานที่รอปรับคนโดยสาร หมายเลขทะเบียนรถจักรยานยนต์
สาธารณะ ต้องจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้นายทะเบียนที่รถนั้นจดทะเบียนภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง

(๒) หากเจ้าของรถฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (๑) เป็นความผิดตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท